

ΕΤΟΣ 62ον

14 Δεκεμβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (3211)

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΔΕΙΠΝΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Στή σημερινή ευαγγελική περικοπή, αγαπητοί αδελφοί, ο Χριστός κάνει λόγο για τό δείπνο πού ἔκανε κάποιος ἄνθρωπος καί κάλεσε πολὺ κόσμο. Ὅμως, πράγμα παράδοξο, τὴν ὥρα τῆ συγκεκριμένη τῆς προσέλευσης στό δείπνο, ἄρχισαν ὄλοι («πάντες») νά παραιτοῦνται, χρησιμοποιώντας δικαιολογίες. Ὁ πρῶτος γιατί ἀγόρασε ἀγρό καί ἔπρεπε νά πάει νά τόν δεῖ ἀπό κοντά, ὁ δεύτερος ἤθελε νά πάει νά δοκιμάσει τὰ πέντε καινούρια ζευγάρια βοδιῶν πού εἶχε μόλις ἀποκτήσει, ὁ τρίτος ἐπειδὴ παντρεύτηκε, ἴες καί ὁ γάμος ἦταν ἐμπόδιο. Δίκαια ἀγανάκτησε τότε ὁ οἰκοδεσπότης καί εἶπε στόν ὑπηρέτη του νά βγεῖ γρήγορα στοὺς δρόμους καί τίς πηλατεῖες τῆς πόλης καί νά φέρει στό δείπνο ὄλους τοὺς πτωχοὺς καί σωματικά, ἄρα καί ψυχικά, ἀναγκεμένους. Ὁ ὑπηρέτης ἔπραξε αὐτό ἀκριβῶς καί εἶπε στόν κύριό του ὅτι περισσεύει ἀκόμη χώρος. Τόν ξαναστέλλει νά φωνάξει «μέ τῆ βία» κι ἄλλους, μέχρις ὅτου γεμίσει τό σπίτι του. Τελικά ὁ οἰκοδεσπότης κάνει τὴν αὐστηρή διαπίστωση ὅτι κανεὶς ἀπό τοὺς ἀρχικά προσκεκλημένους δέν θά λάβει μέρος στό δείπνο, διότι ἐνῶ προσκλήθηκαν, λησμόνησαν τὴν τιμὴ πού τοὺς ἔγινε. Παρέμειναν κλητοί, χωρίς νά ἀξιοποιήσουν τὴν προσκλήση.

Ὁ ἀγρός, τὰ βόδια καί ὁ «γάμος»

Ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ εἴμαστε διὰ τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Χρίσματος ἐμβολιασμένοι στὴν Ἐκκλησία, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μετέχοντας συνειδητά στή θεία Λειτουργία, μετέχουμε στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, γευόμαστε τὸν Παράδεισο. Βρισκόμαστε μέ τῆ χάρι τοῦ Θεοῦ στὰ ἔσχατα, τὰ ὁποῖα «ἤδη καί ὄχι ἀκόμη» καταυγάζουν τὴ ζωὴ μας. Στό λυκόφως τῶν εἰδώλων καί ὄλων τῶν «φασμάτων» τῆς πραγματικότητας πού κινδυνέψαμε καί κινδυνεύουμε νά πιστέψουμε, ἀνατέλλει τό φῶς τῆς Βασιλείας καί μεθυστικά μᾶς καλεῖ.

Ἐμπόδια σέ αὐτὴ τὴν ἀγωνιστικὴ πορεία ἀποτελοῦν οἱ βιοτικές μέριμνες, οἱ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14)

Πολλοί οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι έκλεκτοι

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἄγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορευόμενα δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναικᾶ ἔγνημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἔλθειν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων τῶν κλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

ὁποῖες υποδηλώνονται μέ τόν «ἀγρό», ὁ τρυφηλὸς βίος τῶν (πέντε) αἰσθήσεων πού υποδηλώνεται ἀπὸ τὰ «πέντε ζευγάρια βοδιῶν» καὶ πού ἀποκτινώνει τὸν ἄνθρωπο κάνοντάς τον νά ψάχνει ἀλήθεια, ἀγάπη κι ἐλευθερία ἐκεῖ πού δέν υπάρχουν. Αὐτὸς ὁ τρόπος ζωῆς ἐπηρεάζει καὶ τὴ συζυγικὴ ζωή. Ἔτσι, ἕνας γάμος τέτοιων προδιαγραφῶν ἀποτελεῖ σοβαρότατο ἐμπόδιο στὴν πνευματικὴ ζωή, πού σημαίνει συνάντηση μέ τόν Χριστό.

Στὰ προβληματικὰ ζευγάρια τῶν καιρῶν μας, ὁ προσεκτικὸς μελετητὴς τῆς σημερινῆς παραβολῆς θά ἀνακαλύψει ἕνα ἐπίσης προβληματικὸ ὑπέδαφος τρυφηλοῦ βίου καὶ πλεονεξίας πού ἀπο-ἀνθρωποποιῶν τὸν ἄνθρωπο, καὶ τὸν ἀποκλείουν ἀπὸ τὸ Δεῖπνο τῆς Βασιλείας. Ἔτσι, ὁ σύντροφος-σύζυγος καταλήγει σὲ ἀντικείμενο χρήσης, ἀντὶ νά εἶναι καὶ νά γίνεται ὁλοένα καὶ περισσότερο πρόσωπο ἀγάπης.

Ἡ θεία Λειτουργία εἶναι Δεῖπνο στό ὁποῖο μᾶς καλεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός

Ὁ Χριστός, τὸ βράδυ τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης μᾶς παρέδωσε τὰ φρικτὰ μυστήρια, μέ τὴν προστακτικὴ ὑπόδειξη «τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν». Ἐπομένως δέν χωράει φιλοσοφία τοῦ στυλ «μένω στό σπίτι μου καὶ προσεύχομαι καὶ προσπαθῶ νά εἶμαι καλὸς ἄνθρωπος». Αὐτὴ δέν εἶναι παρά μιὰ θεολογία ιδιωτικοῦ τύπου, ξένη πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός. Ὁ ἄνθρωπος πού ἔτσι ζεῖ αὐτο-αφορίζεται, δηλαδή βγαίνει ἐκτὸς ὁρίων. Γνωρίζουμε ὅμως ὅλοι ὅτι ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει σωτηρία. Ὁ Χριστός τόνισε κατηγορηματικὰ ὅτι

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολή, «Κάποιος ἤθελε νὰ παραθέσῃ μεγάλο δεῖπνον καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ ἔστειλε τὸν δούλον του κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δεῖπνου νὰ πῆ εἰς τοὺς καλεσμένους, “Ἐλάτε, διότι ὅλα εἶναι πιά ἕτοιμα”. Ἄλλ’ ἄρρισαν διὰ μιᾶς ὅλοι νὰ δικαιολογοῦνται. Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε, “Ἀγόρασα κάποιο χωράφι καὶ πρέπει νὰ πάω νὰ τὸ ἰδῶ· σέ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένον”. Ἄλλος εἶπε, “Ἀγόρασα πέντε ζευγάρια βώδια καὶ πηγαίνω νὰ τὰ δοκιμάσω· σέ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένον”. Ἄλλος εἶπε, “Ἐνυμφεύθηκα γυναῖκα καὶ γι’ αὐτὸ δέν μπορῶ νὰ ἔλθω”. Καὶ ἦλθε ὁ δούλος καὶ τὰ εἶπε αὐτὰ εἰς τὸν κύριόν του. Τότε ὠργίσθηκε ὁ οἰκοδεσπότης καὶ εἶπε εἰς τὸν δούλον του, “Ἐβγα γρήγορα στὶς πλατεῖες καὶ τοὺς δρόμους τῆς πόλεως καὶ φέρε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ κωλοὺς καὶ τυφλοὺς”. Καὶ εἶπε ὁ δούλος, “Κύριε, ἔγινε ἐκεῖνο πού διετάξες καὶ ὑπάρχει ἀκόμη χώρος”. Καὶ εἶπε ὁ κύριος εἰς τὸν δούλον, “Ἐβγα εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς περιφραγμένους τόπους καὶ ἀνάγκασέ τους νὰ μποῦν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὸ σπίτι μου. Διότι σὺ λέγεις, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους, πού εἶχαν προσκληθῆ, δέν θὰ γευθῆ τὸ δεῖπνον μου”. Πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

αὐτὸς πού δέν θὰ φάει τὸ σῶμα Του καὶ δέν θὰ πιεῖ τὸ αἷμα Του δέν ἔχει ζωὴ μέσα του. Γι’ αὐτὸ καὶ οἱ Πατέρες μας ὀνομάζουν τὴ θεία Κοινωνία «φάρμακο ἀθανασίας». Τρώγοντας καὶ πίνοντας τὸν Θεὸ μας θεοποιούμεσθε κατὰ χάριν.

Εἶναι μιὰ δωρεὰ καὶ ἓνα χάρισμα πού δέν ἀπόηλυσαν οὔτε οἱ ἐπιφανέστεροι δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐκεῖ ὁ ἄσαρκος Λόγος φανερωνόταν, τοὺς παρηγοροῦσε, τοὺς φώτιζε, τοὺς μιλοῦσε, τοὺς ἔθαλιπε καὶ παρηγοροῦσε· ἔλειπε ὅμως ὁ τόπος σύναξης. Κάνοντας στοὺς ἔσχατους καιροὺς εἴσοδο στὸν κόσμον ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ συνάξει τὰ πλήθη, ὅπως «ἡ ὄρνις τὰ ἑαυτῆς νοσσία», στὸ σῶμα Του. Μέσα στὴν Ἐκκλησία, ὅχι ἀπλῶς πλησιάζουμε, ἀγκαλιάζουμε καὶ φιλοῦμε τὸν Χριστό, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὸν ἰ. Χρυσόστομο βάζουμε τὰ δόντια μας στὸ Σῶμα Του καὶ πίνουμε τὸ Αἷμα Του (Μητρ. Γόρτυνος Ἱερεμίας).

Ἄπροϋπόθετα κοντὰ στὸν Χριστό

Στὸν Χριστό πηγαίνουμε κοντὰ χωρὶς προϋποθέσεις. Ἄφηνόμαστε στὸν Χριστό μὲ ἓναν τρόπο ὑπέρλογο, ὄχι παράλογο, χωρὶς νὰ μιῶμε μὲ τὴ λογικὴ μας ὅπου δέν χρειάζεται. Τοῦ μᾶμε νὰ τοῦ ἀπευθύνουμε λόγον σαλοῦ: «Κύριε, θέλω δέν θέλω, σῶσε με!» Σὰν νὰ γυρίζει ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, τόσο διαφορετικὰ λειτουργεῖ σὲ σχέση μὲ αὐτὸ πού ἀποκαλεῖται «κοσμικὸ φρόνημα». Ὁ Νίκος Πεντζίκης, ἓνας χαριτωμένος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, λίγο παράδοξος καὶ παιδικός, συμβουλεῖ καὶ παρωθεῖ σὲ αὐτὸν τὸν

14 Δεκεμβρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ
«Τῶν ἁγίων προπατόρων», Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ
καί τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 286-287).

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ΄ 16-24, Μαθ. κβ΄ 14.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Δεκεμβρίου, πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. α΄ 1-25.

ὑπέρλογο τρόπο ζωῆς λήγοντάς μας νά ἀφηνόμαστε «στό θαλασσινό μαβί τῶν λάμδα καί τῶν μί», δηλαδή νά μὴν ἐμπιστευόμαστε πολὺ τὸν λογισμό μας καί νά ταπεινωόμαστε σέ ἐμπειρότερους.

Μέ τὸν τρόπο αὐτὸ δείχνουμε στὸν Κύριο τὴν προαίρεσή μας νά καθαρ-
θοῦμε. Πάνω στή θέλησή μας αὐτὴ «χτίζει» ὁ Θεὸς τίς ἐπεμβάσεις του στή ζωὴ
μας. Μπαίνει κανεὶς σέ μιὰ «περιπέτεια» φανέρωσης τοῦ Χριστοῦ στή ζωὴ του.
Γεύεται τόσο τοὺς γλυκασμούς καί τίς ἐπιπνεύσεις τῆς θείας χάριτος, ὅσο καί τὴν
πικρία τῶν δαιμόνων. Γίνεται φωτοδέγμων καί φωτοπάροχος, χαρίεις καί ζωο-
πάροχος, σημεῖο τοῦ Θεοῦ ἀνά μέσον τοῦ λαοῦ του, ζωντανὴ μαρτυρία με-
τοχῆς στό Δεῖπνο τῆς Βασιλείας, ὁδοδείκτης καί γιὰ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς Ἐκ-
κλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτές τίς ἡμέρες διεξάγεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν
Φιλοπτώχων Ταμείων. Μὲ τὴ δική σας συνεισφορά, ὅσο μικρὴ ἢ μεγάλ-
η κι ἂν εἶναι, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὴ φιλανθρωπικὴ καί κοινωνικὴ ἀπο-
στολή της στίς ἰδιαίτερα δύσκολες σημερινές συνθήκες.

Ἐνισχύσατε τὴν προσπάθειά της. Ὅταν τὰ συνεργεῖα τοῦ Ἐράνου κτυ-
πήσουν καί τὴ δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μέ προθυμία. Ὁ Χριστὸς κτυπᾷ.
Πρὸς Αὐτὸν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιὰ ἐκείνους πού ὁ ἴδιος ὀνομάζει «ἐλα-
χίστους» ἀδελφούς Του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱεραίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr